

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού (14 Σεπτεμβρίου)

Ο Σταυρός του Χριστού

Για αιώνες ολόκληρους, στις 14 Σεπτεμβρίου, τήν ημέρα που γιορτάζεται στους Ναούς μας η έορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, ο Έπίσκοπος ή ο ιερέας, στέκεται στη μέση του Ναού και ύψώνει με μεγαλοπρέπεια τό Σταυρό, ψηλά, πάνω από τό εκκλησίασμα κι εύλογεί τούς πιστούς στά τέσσερα σημεία του όρίζοντα, ενώ ο χορός ψάλλει τό "Κύριε έλέησον".

Αυτός ήταν ο έορτασμός στη Χριστιανική αυτοκρατορία, μία αυτοκρατορία που γεννήθηκε κάτω από τό σημείο του Σταυρού τήν ημέρα που ο Μέγας Κωνσταντίνος είδε τό όραμα "έν τοῦτω νικά". Αυτή είναι η γιορτή του θριάμβου του χριστιανισμού πάνω σε βασιλεία, κουλτούρες και πολιτισμούς, η γιορτή του Χριστιανικού κόσμου που κείται τώρα πάνω στά πνευματικά έρείπια της προόδου και της εξέλιξης του και που συνεχίζει νά καταρρέει μπροστά στά μάτια μας, άσχετα αν αυτή η κατάρρευση ώραιοποιείται για νά μοιάζει άνέβασμα και άναρρίχηση.

Αυτή η άρχαία πανηγυρική τελετή πραγματοποιείται σήμερα στη Θεία Λειτουργία. Οί ψάλτες θά ξαναψάλουν εκείνο τόν ύπέροχο ύμνο "Σταυρός η ώραιότης της Έκκλησίας..."¹. Ο πολύς κόσμος, όμως, που περιβάλλει τίς Έκκλησίες μας, δέ θά συμμετάσχει σ' αυτό τό μυστικό θρίαμβο και θά είναι άποκομμένος από αυτόν. Τά εκατομμύρια τών ανθρώπων θά συνεχίζουν νά ζοῦν κανονικά, μέ τα σκαμπανεβάσματα της ζωής τους, τά ενδιαφέροντα, τίς χαρές και τίς λύπες τους, χωρίς καμία άναφορά στά τεκταινόμενα μέσα στό Ναό. Και αυτό θά συμβεί, γιατί οί άνθρωποι της έποχής μας δέν έχουν η δέ θέλουν νά συνειδητοποιήσουν ότι ο Σταυρός του Χριστού, που τόσο έντονα προβάλλει η Έκκλησία μας, όχι μόνο κατά τίς ημερες που τιμάται και γιορτάζεται, αλλά και σ' όλες τίς εκφάνσεις της ζωής της, είναι βασικά τρία πράγματα:

1. Ο Σταυρός του Χριστού είναι τό ξύλον της ζωής.

Ός γνωστόν, ο Σταυρός στά χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης και μέχρι της έποχής του Χριστού, ήταν τό πιό άτιμωτικό μέσον εκτέλεσης τών κακούργων και άνόμων της έποχής, τό κατεξοχήν σύμβολο του θανάτου. Άλλά, πόσο μεγάλη είναι η δύναμη του Θεού! Αυτό τό φριακιαστικό εκτελεστικό όργανο μετατράπηκε μέ μιās σε ξύλο της ζωής, σε ζωηφόρο όργανο, τή στιγμή που κρεμάστηκε πάνω του τό σώμα του Θεανθρώπου κι έβαψε τό ξύλο του τό αίμα του άθώου, ένα αίμα που τραυμάτισε θανάσιμα τή δύναμη του διαβόλου κι έθεσε τά θεμέλια για τήν κατάλυση του πνευματικού θανάτου του ανθρώπου. Από τότε ο

¹ Εξαποστειλάριον Ύψωσης Τιμίου Σταυρού

Σταυρός κατέστη σύμβολο ζωής, δύναμης, δημιουργίας, πού συνοδεύει ἀκατάπαυστα τή δημιουργική πορεία τῆς Ἐκκλησίας στό χωροχρόνο.

2. Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό σύμβολο τῆς νίκης καί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Κύριός μας ποτέ ἄλλοτε στήν ἐπί γῆς ζωή του δέν ἦταν περισσότερο βασιλιάς παρά ὅταν ἀνέβηκε στό Γολγοθά, κουβαλώντας στούς ὤμους τόν Σταυρό, ἐνῶ τό γεμάτο μίσος καί χλευασμό πλήθος τόν περικύκλωνε. Ποτέ ἄλλοτε δέν ἦταν ἐμφανέστερη ἢ βασιλική Του ἐξουσία, παρά ὅταν ὁ Πιλάτος τόν ὀδήγησε μπροστά στό πλήθος, ντυμένο τήν πορφύρα, καταδικασμένο σέ θάνατο, ὡς ἐγκληματία, μέ τό ἀκάνθινο στεφάνι στό κεφάλι καί τό Ρωμαῖο ἡγεμόνα νά λέει "Ἴδε ὁ βασιλεύς ὑμῶν"². Μόνο ἐδῶ μποροῦμε νά δοῦμε ὀλόκληρο τό μυστήριο τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐπειδή ἡ νίκη τοῦ Χριστιανισμοῦ βρίσκεται στήν πίστη πῶς ἐδῶ, μέσα ἀπό τόν περιφρονημένο, καταδικασμένο καί σταυρωμένο Θεάνθρωπο, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἄρχισε νά φωτίζει τόν κόσμο καί ἀνοιξε ἕνα βασίλειο πού κανείς δέν ἔχει διακίωμα καί δέν μπορεῖ νά κλείσει.

3. Ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ ἐγινε σύμβολο ἐνότητας τῶν ἀνθρώπων.

Σέ μιά ἐποχή διακρίσεων καί ἀνισοτήτων μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ὅπου ἡ ἀδικία κυριαρχεῖ καί τό προσωπικό συμφέρον ἐπικαλύπτει τά πᾶντα, ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ φαντάζει ὡς τό πιό γνήσιο σύμβολο ἐνότητας τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός ἀνέβηκε στό Σταυρό καί μέ ἀνοιχτά τά δύο ματωμένα του χέρια, ἀγκάλιασε ὅλους τούς ἀνθρώπους μέ μιά στοργική καί πατρική ἀγκαλιά, καταργώντας ἀνισότητες καί διακρίσεις, ἀγκαλιάζοντας τούς πᾶντες μέ τήν ἴδια ἀνυπόκριτη ἀγάπη, καλώντας τους νά συνασπισθοῦν κάτω ἀπό τό σύμβολο τοῦ Σταυροῦ, ἴσοι ὅλοι μεταξύ τους, ἐνωμένοι στήν προοπτική τῆς Βασιλείας Του.

Σήμερα, πού γιά πολλούς ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ εἶναι "μωρία", σήμερα πού οἱ κάθε λογῆς αἰρετικοί παρασύρουν ἀνύποπτους Χριστιανούς στήν ἄρνηση τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, σήμερα πού οἱ περισσότεροι ἀπό τούς λεγόμενους Ὁρθοδόξους μόνο τυπικά κι ἐπιφανειακά προσκυνοῦν τόν Σταυρό τοῦ Ἰησοῦ, σήμερα πού ἡ τεχνολογική ἐξέλιξη ἔκανε τόν ἀνθρωπο νά παραθεωρήσει τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ, σήμερα πού ὁ Σταυρός καί ὁ Ἐσταυρωμένος καθαιρέθηκαν ἀπό τό εἰκονοστάσι τῆς ψυχῆς μας, καλούμαστε, ὅσοι ἀκόμα συγκινούμαστε ἀπό τό πάθος τοῦ Χριστοῦ, ὅσοι ἀκόμα πιστεύουμε στή δύναμη τοῦ Σταυροῦ, νά ἐμβαθύνουμε στίς τρεῖς παραπάνω ἀλήθειες καί νά ὀδηγηθοῦμε ἀπό τόν ἐξωτερικό ἀσπασμό στήν ἐσωτερική ἐνωσή μας μέ τόν Ἐσταυρωμένο. Τότε μόνο ἐορτή τῆς Ὑψώσεως θά ὑψώσει καί τή δική μας ψυχή σέ οὐράνια βιώματα. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

² Ιωάν. 19,14